

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Непадовинъ.

ТЕЧ. V. Овай листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола годяне 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врте 5 краицъ. за трипутъ. № 46.

ЦРНЫЙ ПРОСИЯКЪ.

(продужено.)

V.

Год. 1792. быаше у Санъ Домингу едно младо, шеснаестогодишнѣ сироче, кое се зваше Флоренція Ангела. Она быаше najlepша девойка, а уедно и найбогатія наследница у населбини. Нѣно иманѣ ценили су на 2,500.000 талира. Кадъ се што о нѣой говорило, говорило се стъ любовлю и почитаніемъ, као кадъ се говори о анѣлу; ерѣ она тако исто и добродѣтельна быаше каогодъ и лепа, — баръ тако се мислило.

Она е имала тутора едногъ старца ограниченогъ духа, али непоколебиме честности, кои се врло ревностно држао стары обичая, и брижљиво бдіо надъ пупиломъ своіомъ, недавајући іой никакве слободе. Флоренція у годинама, кадъ се друге девойке, а нарочито Креолке, предаю задовольству, іоштъ света непознаваше; нѣнъ животь протицао е у самоћи у кући господара Дививіе-а, нѣногъ тутора.

У почетку речене годяне отера господаръ Дививіе свогъ првогъ дѣловодителя, и на нѣгово место намести едногъ Енглеза, коме незнамо имена. Овай Енглезъ быаше оне ладнокрвие и упорне природе съ бледимъ лицемъ, простомъ и плавомъ косомъ, као што таковы велика Британія има и сувыше. Нѣгово срце быаше ледено, каогодъ и лице; оно быаше дубока бездна себичности и неуморногъ шпекулираня.

После краткогъ времена по нѣговомъ долазку у кућу Дививіе-а карактеръ се младе Флоренціе примѣчанія достойно промени. Она е досадъ жавила мирно, стрпелливо и усамљно; ова свойства садъ наеданпуть пчезну. Нѣна права природа пробуди се нагло; она стане заповедати и постане напрасита; она се одупираше вољи свога тутора, и ако е кадъ Дививіе-о во упорно постоянство у борби овой побѣдило, то е почела Флоренція ласкати и варати.

Да бы се таква промена могла за тако кратко време произвести, зацело е морало срце младе креолке бы-

ти іоштъ напредъ покварено и већ за зло пріемљиво; али мора да е ма какавъ спољшній поводъ ускеріо растенѣ ове зле клице. Тако е и было; Енглезъ съ ономъ ладномъ, страстномъ поквареносчу, за кою су само нѣгови земляци способни, уплео е быо Флоренцію у замке; онъ е поништио успѣхъ нѣногъ воспитанія, но придобыо за себе, да бы е учиню своіомъ собственосчу.

Девойка као опіена стропончала се у овай новъ животь. Нѣнъ темпераментъ быаше се нагло пробудио, а у исто време угасила су се у нѣой сва начела добродѣтели и срама.

Првый дѣловодитель हुтећи увеселяваше се своимъ успѣхомъ. Онъ држаше себе већ као господара и заповедника найбогатіе наследнице на острову.

У оно време владало е већ међу прицима потайно вренѣ. Господари робова изьявљивали су свой стравыше путій, и неки одъ нѣи подозревали су, да ову побуну Енглези исподъ руке подпомажу.

Губернерство предгорія заиште помоћ одъ свое матернѣ землѣ и сазиваше сусѣдне населбине у помоћ. Гваделупа пошлѣ еданъ корпусъ пешака подъ предводительствомъ лйтнанта Лефевра.

Овай быаше валянь, младъ офицеръ. Нѣгово при- сутство умири за кратко време бунтовнике.

Онъ е изъ Гваделупе повео собомъ едногъ прица, кога е ослободио, и за когъ се фалио, да му е яко приврженъ. Овай прицацъ, комъ е было име Нептунъ, никадъ га ніе оставляо и ишао е съ нѣиме и на бойно полѣ.

Међутимъ се метежъ распространи међу прицима. Уводе тумараше непрестано по кућама, раздаваше новацъ и ракію, улазише у сваку колибу и проповедаше побуну. Неки одъ нѣи буду уваћени, међу нѣима быаше много Енглеза.

Ово обстоятелство породи у господару Дививіе-у подозренѣ. Онъ заповеди да се пази на нѣвогъ првогъ дѣловодителя, и буде о томъ уверенъ, да е овай човекъ издаица. Безъ свакогъ процесса заповеди те тогъ

Енглеза навезу на едну лађу и извезу га на обалу едногъ енглескогъ острова. Ово заиста бяхше врло благъ поступакъ.

Господаръ Дививіе имаѣше узрока, зато се покаяти.

На гласъ о томе, да е дѣловодитель удалѣнъ, показа Флоренція жалость помешану съ лютиномъ; са сузама призна она, да е онай човекъ нѣнъ любезникъ, и да она у-своѣмъ срцу носи плодъ свое любви; она ово призна безъ срама и покаянїя. На укораванѣ тугорова одговараше гордимъ ѣтанѣмъ, и потомъ изказа свое намеренїе, да ће съ места куђу оставити.

Господаръ Дививіе, слѣдуюћи само своѣмъ праведномъ гнѣву, нестараше се више за ню, и пусти е да иде.

За Флоренцію настане садъ новъ животь; богата и сасвимъ заузета за начела свогъ неваляногъ учителя, имала е у 17. години смѣлость пркосити явномъ мнѣнїю. Нѣна кућа постане стециште своіу протува, кои у населбинама много има; она се окружи претераномъ сѣйносѣћу, попусти узду свима своимъ склоностима и навуче на себе общте презренїе.

Енглезь быо е врло брзо забрављѣнъ; нѣгова собствена начела служила су, те се нѣговъ споменъ у нѣной памети избрисао. Онъ е подигао у срцу девойке два идола: себичность и сластолюбїе. Овакве страсти за отсутствующегъ нису одъ никакве користи.

После неколико месецїй роди Флоренція сива. Овай догађай само за мало прекину нѣна веселя. Но мора се признати, да е одма справъ младогъ Алфреда осетила страстну нѣжность. Алфредъ бяхше синъ енглезовъ, и овай енглезь единый человекъ, справъ кога е Флоренція носила у себя чувство приближуюће се любви. Нѣне друге склоности быле су само бурне, ди-

влѣ фантазіе; никадъ нѣ она любила у ономъ смыслу, кон смисао даю благородне душе овой речи.

Али она бяхше любљѣна, любљѣна съ пожертвованїемъ и страшћу. Она бяхше очаравуюће лепоте!

(продужиће се)

М А Л И Н Е.

Ко е у страдаю трпелїивъ, тай само уполакъ страда; ко у своѣмъ страдаю вољи се Божїой поверава, тай брзо налази, одъ какве му е ползе оно страдањ было.

Разумномъ створеню посао е найвећа и найнеизцрпнїя радость; чувство, кое се порађа изъ свести, да смо ма што произвели, заиста е небесно уживанѣ.

Сва е прилика, да бы и за светъ а и за сваку поедину жену много болѣ было, кадъ бы се матере већма старале учинити, да кѣри нѣне буду за любовь способне, него ли любви достойне. Любви достойна може се показати и найладнїя себичность, а за любовь способно е само чисто, тепло срце.

М Р В И Ц Е.

Еданъ великїй господинъ, кои е врло напрасногъ темперамента быо, нѣ се могао едномъ о некой маленкости са своимъ послужителѣмъ споразумети. Найпоследне проспе се на нѣга съ речма: „Та есамъ ли я лудъ или ты?“ „Вальда вы недржите лудога слугу,“ одговори мирно послужитель.

Едну госпу, коя е врло дуго млада была, запыта еданъ у друштву колико година има? Двадесетъ и осамъ година“ одговори она безъ сваке найманѣ забуне. По несрећи у томе е друштву быо и сынъ те госпе, на кога се пакостный пытачъ обрати съ речма: „Колико година вы имате?“ — „Само едну годину више него моя мати,“ одговори неотесанный сынъ.

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.

С Р Б И Я.

Београдъ 30. Мая. Како се съ почеткомъ идућегъ месеца Юнїа по свима нашимъ вышимъ заведенїяма испити започиню, тако е пре два дана и Сїятелный Княжевић Петаръ положио у два дана испитъ изъ наука другогъ гимназіалногъ разреда. Испитъ е быо у двору Нѣгове Княжеске Светлости, у присутствїу Светлы Родителя, Нѣговогъ Высокопреосвещенства, Господина Митрополита, своіу ГГ. Епископа и Попечителя, неколико ГГ. Совѣтника и други чиновника. Напредакъ у наукама, кои е Княжевић оба ова дана показао, испао е, као што се одъ нѣгове способности и прилѣжанїя надати могло, на савршено задовольство како Светлы Родителя, тако и своіу присутствующи; и Совѣтъ Гимназіе уважаваяћи овай похваланъ узспѣхъ, поднео е Сїятелномъ Ученику похвалителанъ листъ съ едномъ лепомъ кнїгомъ.

— Юче е нѣгова Княжеска Светлость са Светломъ Княгиньомъ и целомъ породїемъ одпутовала у Тополу, да блаженоупокоюной Княжевной Клеопатри годишнїй парастось учине.

— Сутра се починю годишнїи испити у Лицею, кои ће се држати 1. 5. 7. 9. 11. 13. 15. 18. 21. 22. 23. и 27. идућегъ месеца Юнїа, починюћи изюгра у 8 сатїа а после подне у 3 сата.

По гласу „Званичны Новина“ разрѣшенъ е на свою молбу Г. Алекса Янковић одъ званїя Представника и Попечителя Иностраны Дѣла, и упућенъ у Совѣтъ, а речено званїе одправляће за време Попечитель Правосуд. и Просвѣщенїя Г. Стефанъ Марковић, кога ће у своѣмъ Попечительству међутимъ заступати Помощникъ Попечительства Г. Димитрїе Црнобарацъ.

Р У С И Я.

Изъ Петербурга добыли смо подъ 18. Маїомъ слѣдуюће вѣсти: „Садъ се крои еданъ новъ планъ о гвозденомъ путу. Руско Правительство намѣрава сирѣчь саградити линїю гвозденогъ пута дужъ рѣке Москве до Окке, да бы се тако престолный градъ у савезъ довео са еднымъ одъ найзнатнїи трговачки мѣста, т. е. са Нижней-Новгородомъ.

ФРАНЦУСКА.

У Паризу 23. Мая. Цара су синоћь съ пута очекивали, онъ е отишао у Пломбьеръ, гди е три четири недељь већь провео. Принцъ Наполеонъ ће одма после крштена Францускогъ царевића одпутовати на сѣверъ. — Генералъ Едгаръ Ней вратио се изъ Петробурга.

Извѣстїа о изливу Лоара и други река врло су страшна, и готово овака иста каква и на сѣверу. Сва су места поплављена, више ђуприја, између кои е и Агиерска, коя више одъ два милиона кошта, разрушене су и однешене, а све њиве и баште опустошене. Гвоздениъ путь у Туръ, као и средредниъ нераде више.

ЕНГЛЕСКА.

Изъ Лондона јављаю подъ 23. Мајомъ, да е демократскій савезъ Пољака у свима листовима посредствомъ својь поглавара (Булевскогъ, Лабицкогъ и Ворчела) протестирао у своје име и у име свию польски бегунаца противъ обећане царемъ рускимъ амнестије, и противъ уваженя и приманя исте одъ стране прогнаты Пољака.

ПОЛИТИЧКІЙ ПРЕГЛЕДЪ.

Облаци на небу политичкомъ.

Докъ е јошть на истоку бѣснила буря рата, и до оногъ часа, кадъ су се дипломати са палмомъ мира у руцы у Паризу скупили, сваки се съ цунимъ правомъ надао, да ће се окончаньмъ источногъ рата обшти и сталниъ миръ свету повратити.

Одкуда е пакъ миръ коначно заключенъ, неможе се таити, да е ово поуздано повѣренъ у миръ, одчасти сталностъ свою изгубило. Ние време да се испитую причине ове допста чудновате промене. Уговоръ е мира дѣло човеческо, и потоме као и сви други уговори подлежи промѣнама различнимъ. Точно опредѣлене границе, у којима се истый уговоръ движе, узрокъ е, што се светъ одъ едногъ края до другогъ, јошть драма одъ потреса прошле 3 бурне године.

Остала су нека питаня нерѣшена, съ којима се дипломатїа јошть и овогъ часа занима, и съ којима ће се по свој прилици јошть дуго занимати, ако ће да се дѣлу мира да оно завршенъ, које му е за стално траянъ тако необходимо нужно.

Премда съ едне стране има доста основа, очекивати будућностъ са спокойнимъ срцемъ; премда е сва прилика, да ће турско царство срећно проћи крозь све опасне кризе, у којима се оно налази; и премда е мудростъ и разборитостъ европски кабинета довольна, да задовољби нужнымъ реформама и промѣнама у Италији, подунавскимъ княжествама и т. д.: то би ипакъ было неразумно и противъ правила предосторожности, да се безбрижно предамо волнама и таласану светски догађаја, и да спокойно дремамо у средъ вртлога бурне садашњости.

Француска е овога часа у средъ мутны и несрећны естествены неприлика, које у овой лако раздражљивой земљи могу зайозбилнија слѣдства породити.

После трогодишнѣ слабе и сасвямъ недовольне жетве и бербе грози овой у најлепшемъ и најблагословенѣмъ земномъ поясу лежећей земљи и ове године мр-

шава жетва. Ово зло истина ние таково, да му се неможе помоћи. Мужъ кои на челу Француске стои врло добро зна и познае станъ и карактеръ свога народа; но царъ Наполеонъ премда е онъ у станю излечити безбројне и страшне ране, коју потопъ и гладъ Француской задао, то се ипакъ неможе притаяти, да јавно мышленъ у Француской много већа и важнија зактеваня чини, којима удовлетворити, система садашнѣгъ правительства неможе тако лако. Француска ние уздрмана само елементарнымъ (естественымъ) догађајима, него е повраткомъ мира погледъ овогъ даровитогъ народа обраћенъ на унутрашностъ, почемъ се славомъ ратномъ довольно заситио.

Одношенъ велике Британије према једнокрвной браћи у сѣверной Америки узело е у последнѣ време такавъ правацъ, кои на највеће зло и на крайности изаћи може.

Размирица између Енглеске и Америке збогъ намљиваня войске, и њивоу неспоразумљивъ у средној Америки само е спольный поводъ; основъ њиове распре лежи дубљь. Сѣверна Америка тежи сирѣчь за владомъ надъ целомъ сѣверномъ половиномъ ове части света, одъ Худсонъ-Бая до Дарѣнскогъ залива, она тежи за тимъ збогъ моралне одцепљености, коя раздваја слободну и самосвестну сѣверну часть ове саюзне републике одъ јужны робски држава. Противоборство између њи већь е ту, и лако букнути може тивајућа ватра у пламень крвногъ непријатељства.

Велика сѣверо-американска република раздвоиће се онда у две свака за себе постоеће части, по најпре мора се јужной части присѣдинити Мексиканска држава и средно-американскій републиканскій саюзъ, а сѣверной части припасти Канада. У Енглеской предвиђаю овай превратъ; Енглеска држи да е тай превратъ неизбежимъ, и по видимомъ као да е тврдо намѣрна покорити се судби и пристати. Съ едне стране то, а съ друге стране опетъ мысао, како бы убиточанъ био ратъ са Америкомъ за њио благостанъ, трговину и морску силу, да е гордымъ но искуснымъ (практичнымъ) државницима енглескимъ ону велику трпеливостъ и умѣреностъ, којомъ они тако дуго сносе увреду и изазыванъ Американаца.

Ратъ између Енглеске и Америке био бы допста тако ужасанъ, да бы већь и сама помысао о могућности његовой была довольна, застрашити свакога. Овай бы ратъ био преимувствено морскій ратъ, и забунио бы Енглеску за дуга времена. Енглеска бы имала посла са чврстимъ непријатељемъ, когъ бы само на сувој земљи напасти могла, кои бы своје безбројне гусаре по свымъ морама разаслао, и разорио бы сву светску трговину Енглеца. И сѣверна бы Америка додуше страшно осећала ударце британске (енглеске) силе, но Американцы су одважны, чврсти и постојани, и пре него што се у ратъ упусте, знаће они свой рачунъ направити.

Но о овоме говоримо садъ само као о догодити се могућимъ случајима и смртнымъ обстоятельствомъ, која ће мудростъ и разборитостъ Енглеске умети благовремено уклонити, премда су поводи распре и съ едне и съ друге стране јакъ нагомилани, и текъ што ние ратъ букнуо. — Но и ова буре ће проћи; али башъ у овомъ тренутку,

кадь е радниостный полеть и духъ предузимања у Европи тако исполински процвѣтао, преко е нуждна найвећа предосторожность и смотреность.

На слепо повѣренѣ и безбрижно чаменѣ пада найвећа казнь и найтежи ударцы. Мудра разборитость дворова знаће уклонити тавне облаке са политичкогъ неба. пре него што они штету учине; ерѣ смотреный землѣдѣлаць закланя свое плодове, кадь громава и бурю іошть изъ дальнине опази.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

Цариградъ 18. Мая. Руси су опеть Евпаторію заузели. У Камишу бесніо е 12 сатій пожаръ, у комъ су млоге дашчаре изгореле. Баронъ Ротшидъ вратио се изъ Сирије.

Туринъ. Као што новине „Опнионе“ увѣраваю, постаће Ламармора ратный министеръ.

У Лондону 24. Юнія после подне. „Глобе“ являю да е вѣсть „Морнингъ Поста“, по којой е енглескомъ посланику Крамптону речено, да изъ сѣверне Америке отиде, лажна, и да се оснива само на гласовима, кои су путници разнели; званичнога или вѣродостойногъ извѣстія о томе нема никаквогъ. У ноћной сѣдници долнѣга дома извѣіо е лордъ Палмерстонъ да му ни Крамптонъ о томе ништа явіо ніе.

У горнѣмъ дому одговоріо е грофъ Кларендонъ на питањъ Кларикарда, да бы истина пожелателно было, претрести питања италска пре заключения парламента, но да бы то садъ, кадь іошть о томе преговори окончани нису, было штетно; но о томе ій може увѣрити, да ће све силе, коє су заузеле нѣма непринадежеће части Италије, оданде одма, чимъ околности дозволе. своју войску радо повући.

О Г Л А С И.

(3—3) Антоніе, синъ Павла Стояновића тргов. овдашн. съ камичка, дечко одъ 12. година возраста, прошле Цвѣтне Недель, сирѣчь у Четвртакъ 5. Апр. тек. г., нашао е на калдрми предъ дућаномъ отца свога незнаю чїи 20 ₰ цес., у одной старой кесици одъ крпе. у којой су исти новци опеть у одной крпци старой замотани были; и ове новце реченомъ свомъ отцу, а оваї опеть Началничеству ово-окоужномъ донео и предао; коє е оно затимъ депозитирало до проналазка сайбіе.

Проналазакъ овы новаца дакле настоећимъ Нач. Окр. Шаб. доставля до знания свима жителѣма отечества съ тымъ, да се свакій онаї, кои бы се за притяжателя исты новаца показао, съ яснимъ и довольнимъ сведочанствомъ овоме Начал. поради прїятїя тїї новаца има прїявити, ерѣ ће се са истима по истеченїю године и едногъ дана, рачунаюћи то одъ 10. ов. м. поступити.

Къ № 2212. Издано одъ стране Началн. Окр. Шабачк., 9 Мая 1856. у Шабцу.

(3—3) Я подписаный іошъ у 1850. год. имао самъ парницу съ отцемъ моимъ Атанацкомъ Баштованціомъ овдашнимъ збогъ наслѣдногъ иманя, и ово самъ иманѣ подъ собствено ми рукованѣ узео; но почемъ помеђу мною и отцемъ ми Атанацкомъ Петровићемъ садъ еданъ новъ уговоръ постои, кои е уговоръ и Славный овоокоужный Судъ подъ 10. Мая т. г. №4135. утврдїо, коимъ самъ я отцу-

момъ Атанацку приходъ одъ старе баште, воћнякъ у Борку, виноградъ у вучачкомъ потоку, кућу постоећу у Ђзавской мали и шесть дана ораће землѣ више старе баште, само тако на уживанѣ до смрти уступїо, да онѣ одъ речены добара живи, а да ніе правый господаръ одъ нѣя, нїти да ій коме у залогу дати или продати може: то изъ наведепогъ узрока овымъ се явнимъ путемъ, свакій онаї, кои бы съ моимъ отцемъ Атанацкомъ Петровићемъ буди у каква сношенїя ступао, внимателнимъ чини и опоминѣ, да онѣ реченомъ Атанацку на емство горенчислѣны добара никаковый заемъ дати неупушти се, а много манѣ да бы смео речена добра за новце купити ерѣ кои то учини, нека самъ себи отудъ проистекшу штету припише.

У Смедереву 18. Мая 1856.

Живота Атанацковићъ.
трговаць.

Стецишта се отвараю:

1. При Суду Окр. Крагуевачкогъ надъ целымъ иманѣмъ поч. г. Нестора Аврамовића, быв. Началн. ср. Црногорскогъ, до 1. Юнія.
2. При Суду Окр. Ужичкогъ надъ целымъ иманѣмъ пок. Ђвте и Обрена Циновића изъ Обай-гора, до 7. Юнія.
3. При Суду вар. Београда надъ целымъ иманѣмъ поч. Пауна Ђорђевића, быв. Опанчара изъ Београда, до 11. Юнія.
4. При Суду Окр. Пожаревачкогъ надъ целымъ иманѣмъ почив. Обрада Марковића, дућанцие изъ Пожаревца, до 12. Юнія.

5. При Суду Окр. Крушевачкогъ, а) надъ целымъ иманѣмъ поч. Радойка Радосавлѣвића изъ Трєботина, до 11. Юнія; б) надъ целымъ иманѣмъ поч. Ђоке Демировића изъ Крушевца, до 6. Юнія.

6. При Суду Окр. Ђупрійск. надъ масомъ поч. Милоя Томића изъ Ратара, до 11. Юнія.

7. При Суду Окр. Чачанскогъ надъ целымъ иманѣмъ поч. Гаврила Спасовића изъ Балуге, до 13. Юнія.

8. При Суду Окр. Крањскогъ надъ масомъ поч. Бећиръ Мустафе, турчина изъ Босне, кои е као лађарскїи момакъ умрѣо, до 12. Юнія.

Продаваће се на Лицитаціи:

1. У Пожаревцу непокретна добра Митра Стокића, циганина, 6. 7. и 8. Юнія.

2. У Любино Окр. Пожар. непокр. добра Милана Николића, 8. 9. и 10. Юнія.

3. У Смедереву кућа съ плацемъ поч. Милована Петровића, иначе Ере 11. 12. и 13. Юнія.

4. У Ракинцу Окр. Смедер. сва ненпокретна добра Милоша Николића, 11. 12. и 13. Юнія.

5. У Лучици Окр. Пожарев. непокретна добра Милойка Марковића 6. 7. и 8. Юнія.

6. У Палилули београдской, непокретна добра Радивоя Стояновића, Члена Примир. Суда 11. 12. 13. 14. 15. и 16. Юнія.

Ђорђе Вучковићъ изъ Брзана, Окр. Крагуевачкогъ, и Стеванъ Петровићъ изъ Понаковице, Окр. Ужичкогъ, проглашени су надлежнымъ судовима за распикуће.